

SYLWANOWICZ Witold /1901-1975/, prof. anatomii prawidłowej AM w Warszawie. Ur. 24.09. w Olechnowiczach na Wileńszczyźnie, był synem Adama, urzędnika kolejowego i Pelagii z d. Maciusowicz. W latach 1910-14 uczęszczał do gimnazjum w Mińsku Litewskim. Z powodu działań wojennych ewakuowany z rodzicami do Kurska, gdzie ukończył szkołę średnią. Studia medyczne podjął w r 1919 na wydziale lekarskim uniwersytetu Moskiewskiego. W lipcu 1921 r wrócił do Polski i kontynuował studia lekarskie na Uniw. S.Bato-rego w Wilnie oraz podjął pracę w Zakładzie Anatomii Prawidłowej. W roku 1929 uzyskał dyplom doktora wszech nauk lekarskich. Od 1939 r S. prowadził wykłady z anatomii człowieka dla studentów Wydz. Mat.-Przyr. USB. Uczestniczył w prowadzonych przez prof. Reichera badaniach i konserwacji szczątków królewskich w Bazylice Wileńskiej-króla Aleksandra Jagiellończyka oraz żon króla Zygmunta Augusta - Elżbiety Rakuskiej i Barbary Radziwiłłówny. Prowadził samodzielne badanie nad układem żylnym człowieka, a szczególnie nad jego zastawkami. S. był znany w środowisku akademickim USB z racji czynnego udziału w studenckim życiu kulturalnym i aktywnej działalności w organizacjach turystycznych. W r 1938 podczas stażu naukowego u prof. E.Fischera w Kaiser-Wilhelm Instytut w Berlinie-Dahlem rozwinął badania nad dziedzicznością cech morfologicznych człowieka. W Zakładzie Anatomii Prawidłowej USB w Wilnie pracował aż do zamknięcia uczelni, następnie jako lekarz szkolny, prowadząc równocześnie wykłady i ćwiczenia z anatomii prawidłowej w ramach tajnego nauczania. W r 1943 aresztowany przez hitlerowców i osadzony w obozie ciężkich robót w Prawieniszkach. Po roku zwolniony pracował w wiejskim punkcie leczniczym. W lipcu 1945 wraz z grupą repatriowanych pracowników USB przybył do Torunia, gdzie powierzono mu organizowanie Zakładu Anatomii Człowieka na Wydziale Mat.-Przyr. oraz prowadzenie wykładów anatomii plastycznej na Wydz. Sztuk Pięknych nowo powstałej uczelni - U.M.K. W 1947 r po habilitacji u prof. Reichera został powołany na stanowisko kierownika Katedry Anatomii Topograficznej Ak. Lek. w Gdańsku. W 1948 otrzymał nominację na prof. oraz powierzono mu zorganizowanie przy Wydz. Lek. Oddziału Stomatologicznego, którym przez dwa lata kierował. W 1950 r został przeniesiony do Warszawy na stanowisko kierownika katedry w celu reorganizacji Zakładu Anatomii Prawidłowej Ak. Med. Na stanowisku tym pozostał przez 20 lat tzn. aż do chwili-

[Redacted]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

11 przejścia na emeryturę, a w latach 1953-59 był dziekanem Wydz. Lek. AM. Badania nad dziedzicznością i zastawkami układu żylnego kontynuował po wojnie, a wyniki publikował przede wszystkim w "Folia Morphologica". W okresie powyższym, prócz artykułów i skryptów, powstały liczne opracowania, a najważniejsze z nich to: Anatomia i fizjologia człowieka - pod red. S. PZWL 1957, Wskazówki do ćwiczeń prosektoryjnych - pod red. S. PZWL 1957, Mały atlas anatomiczny - PZWL 1961, Wskazówki do ćwiczeń anatomicznych na osobniku żywym - pod red. S. PZWL 1965, Układ nerwowy autonomiczny - rozdział w: Bechenek-Reicher Anatomia człowieka T. VII PZWL 1965, Anatomia człowieka - pod red. S. PZWL 1970.

Podczas swej ponad 40 letniej działalności naukowej i wychowawczej doktoryzował 14 osób, a 4 habilitował. Brał czynny udział w życiu uczelni i Pol. Tow. Anat. Po przejściu na emeryturę przyznano mu honorowe członkostwo PTA. Był członkiem Association des Anatomistes de Langue Française. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Odrodzenia Polski Lud. Ożeniony z Felicją Rudzisz miał córkę Krystynę Dziewulską i syna Krzysztofa. Zmarł 17.09.1975 w Warszawie i został pochowany na cmentarzu powązkowskim.

Polski Tygodnik Lekarski, 1976 T. XXXI, nr 16, s. 685 /fot/,
Folia Morphol. /Warsz./, 1976, T. XXXV, nr 4, s. 373 /fot/.
Informacje pochodzące od współpracowników i rodziny.

Krystyna Dziewulska

II przebieg na emeryturę, a w latach 1953-59 był datowanym
 Wydz. Lek. AM. Bedania nad datowaniem i zastawianiu urzędu
 szynego kontynuacji po wojnie, a wykład publikacji przede wszystkim
 kin w "Revue Morphologie". W okresie powojennym, przed wyjazdami
 i szynów, powiaty i inne opracowania, a najwskazywane a nich
 to: Anatomie i fizjologia człowieka - pod red. S. PZW 1957,
 Wskazniki do historii anatomii człowieka - pod red. S. PZW 1957,
 Między innymi anatomii - PZW 1961, Wskazniki do historii anatomi-
 kicznych na osobnik szyn - pod red. S. PZW 1965, Urząd nerwo-
 wy autonomiczny - rozdział w: Biologia i Anatomia człowieka
 na R. VII PZW 1965, Anatomia człowieka - pod red. S. PZW 1970.

Podana jest ponad 40 letnia działalność naukowa i wychowaw-
 czej doktryny 14 osób, a 4 habilitacji. Brak innych urzędów
 w tym okresie i Pol. Tow. Anat. Po przebiegu na emeryturę
 przyznano mu honorowe członkostwo IFA. Był członkiem Association
 des Anatomistes de langue française. Członek honorowy Krajem
 Kwalifikacji i Olimpiady Obrabiania Polski Ind. Osiemni a
 Polityki Radziska miał odnośnie Krajowej Szkoły i innych krajowych
 Zarząd 17.09.1975 w Warszawie i został pochowany na cmentarzu
 powązkowskim.

Polski Tygodnik Lekarski, 1976 T. XXXI, nr 16, s. 685 /1976/
 Reue Morphol. Warszawa, 1976, T. XXXV, nr 4, s. 373 /1976/.
 Informacje pochodzące od współpracowników i rodziny.

Krzysztof Dąbrowski

W 1943 ukończył studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu
 Warszawskiego. W 1945 rozpoczął pracę w Instytucie Anatomii
 i Fizjologii Człowieka. W 1947 został asystentem, a w 1950
 adiunktem. W 1953 otrzymał stopień doktora nauk medycznych
 za pracę pt. "Odczyn alergiczny w chorobach wewnętrznych".
 W 1955 został kierownikiem Katedry Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 1957 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego.
 W 1960 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 1965 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego.
 W 1970 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 1975 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.
 W 1980 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 1985 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.
 W 1990 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 1995 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.
 W 2000 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 2005 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.
 W 2010 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 2015 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.
 W 2020 został kierownikiem Instytutu Anatomii i Fizjologii
 Człowieka. W 2025 otrzymał tytuł profesora emerytowanego.